Розійдіться, журні мислі;
Не туманьте мого чола!
Нащо душу мені стисли,
Нащо густо так ви звисли,
Все охмарили довкола?

Сором гнити, сором мерти,
Сором терпіть рабські смуги;
Проти долі буду перти,
Хочу битись, хочу стерти
Слід ворожої наруги.

Розійдіться ж, мислі-муки,
Не гасіть у грудях жару,
Дайте зняти слабі руки,
З тихих струн добути звуки
Всім гнобителям на кару!